

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sžk/17/2021
Identifikačné číslo spisu: 1018201233
Dátum vydania rozhodnutia: 27. apríla 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018201233.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a sudcov JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Jany Martinčekovej, v právnej veci žalobcu: M. Š., bytom Z. XX, C., právne zastúpená advokátskou kanceláriou Zahoráková & Partners, s.r.o., so sídlom Krasovského 13, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor stavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, za účasti: 1. D. M., bytom V. Z. X, S. X, Č. Q., 2. A. M., bytom V. X, C., obaja právne zastúpení JUDr. Karolom Spišákom, advokátom so sídlom Bajkalská 5/C, Bratislava, 3. Ing. S. B., bytom K. XX, C., 4. Ing. Z. B., bytom K. XX, C., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2018/44509/KIZ zo dňa 30. mája 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/140/2018-293 zo dňa 03. decembra 2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Žalovanému a ďalším účastníkom náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 6S/140/2018-293 zo dňa 03. decembra 2020 zamietol žalobu žalobcu zo dňa 31. augusta 2018, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č. OU-BA-OVBP2-2018/44509/KIZ zo dňa 30. mája 2018.

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava-Lamač č. 2017/751-8861/RUSK/SP/Ko zo dňa 15. decembra 2017. Prvostupňovým rozhodnutím stavebný úrad, ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v spojitosti s § 7b zákona č. 377/1990 Zb. o hlavnom meste SR Bratislave v znení neskorších predpisov, v spojenom územnom a stavebnom konaní povolil stavbu s názvom: „Rodinný dom - M.“, miesto stavby: Z. C. - F., v blízkosti ul. L. H. E., na pozemkoch: reg. “C“ par.č. XXXX/XXX katastrálne územie F., stavebník: D. M. a A. M., stavebné objekty: SO 101 Rodinný

dom, SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky, SO 103 Prípojka vody - Studňa, SO 104 Prípojka splaškovej kanalizácie - žumpa, SO 105 Prípojka NN (parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX), SO 106 Malá architektúra - oplotenie.

3. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava-Lamač zo dňa 15. decembra 2017 z dôvodu, že stavebný úrad vo výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia a v odôvodnení neuviedol identické vyhodnotenie vznesenej námietky, námietku neuviedol v plnom znení tak, ako bola vznesená (námietka vznesená v predmetnom konaní smerovala výlučne proti stavebnému objektu SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky). Žalovaný sa nestotožnil s určením podmienky č. 23, ktorou určil stavebníkovi povinnosť predložiť hydrogeologický prieskum stavebnému úradu pred kolaudáciou stavby. Po doplnení spisového materiálu v priebehu odvolacieho konania o Hydrogeologický posudok a Odborné stanovisko k odvolaniu žalobcu, o prepracovaný výkres č. 01-koordinačná situácia 02/2017 v mierke 1:200 a o prepracovanú správu: B. Súhrnná technická správa 02/2017 dospel žalovaný k záveru, že prvostupňové napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť v časti výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia, vrátane nahradenia časti projektovej dokumentácie, prepracovanými dokladmi a doplnením grafickej prílohy rozhodnutia s tým, že ostatné časti prvostupňového rozhodnutia boli ponechané nezmenené a v platnosti. Vo vzťahu k stavebnému objektu SO 103, rozhodol žalovaný o umiestnení stavby SO 103-1 Studňa podľa § 37, 39 a 39a stavebného zákona v spojení s § 4 vyhlášky č 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z.z.“), pričom povolenie uvedeného stavebného objektu stavby nie je predmetom prvostupňového rozhodnutia, nakoľko povolenie je v kompetencii špeciálneho stavebného úradu.

4. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že správne orgány v konaní postupovali zákonne, objektívne zistili skutkový stav a svoje rozhodnutia riadne v logických súvislostiach odôvodnili. Rovnako tak nezistil žiadnu vadu, ktorá by mohla mať vplyv na ich zákonnosť.

5. Za kľúčovú označil námietku žalobcu, ktorá spočívala v obave, či navrhnutý vsakovací systém odvedenia zrážkových vôd pre posudzovanú stavbu rodinného domu je natoľko spoľahlivý, že nedôjde k podmáčaniu, zatopeniu, resp. inému poškodeniu pozemku žalobcu.

6. Námietku žalobcu, založenú na tvrdení, že odvolací správny orgán rozhodol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), pričom podľa názoru žalobcu, neboli splnené podmienky na zmenu napadnutého rozhodnutia, ale bolo potrebné prvostupňové rozhodnutie zrušiť, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Konštatoval, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 59 správneho poriadku s dôrazom na skutočnosť, že v rámci odvolacieho konania sa plne uplatňuje apelačný princíp, ktorý umožňuje odvolaciemu orgánu napraviť prvostupňové rozhodnutie, doplniť dokazovanie a napokon rozhodnúť vo veci samej, pričom sa odvolací orgán môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom, a to všetko v súlade s cieľom odvolacieho konania, ktorým je vydanie rozhodnutia, ktorým sa vec rieši konečným spôsobom. Odvolací správny orgán vracia vec prvostupňovému orgánu na nové konanie a rozhodnutie len výnimočne, a to, ak boli zistené podstatné procesné vady a rozsah zisťovania skutkového stavu si vyžaduje, aby ho vykonal správny orgán prvého stupňa.

7. V spojitosti s uvedeným poukázal na zásadu materiálnej pravdy, v zmysle ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ktorá je zakotvená nielen v § 3 ods. 5 správneho poriadku, ale premieta sa aj v ustanoveniach § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 správneho poriadku. Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán, a to nielen prvostupňový, ale aj odvolací orgán, je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán tak musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

8. Ďalej uviedol, že z obsahu administratívneho spisu, ako aj z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že z dôvodu zistenia materiálnej pravdy, s dôrazom na námietky žalobcu podané v odvolaní, bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Podľa názoru správneho súdu, žalovaný ako odvolací stavebný orgán postupoval súladne so zásadou hospodárnosti konania a v súlade s § 60a správneho poriadku, keď pri doplnení dokazovania stavebníkmi o hydrogeologický posudok, týkajúci sa vypúšťania dažďových vôd zo stiech a spevnených plôch do vsaku, vypracovaný RNDr. A. B. dňa 18. apríla 2018, v spojení s odborným stanoviskom k odvolaniu žalobcu, vypracovaným Mgr. Z. B. z apríla 2018, o tomto upovedomil účastníkov konania, ako aj dotknuté orgány, a to s možnosťou nahliadnutia a vyjadrenia sa k doplneniu spisového materiálu, ktorú však títo nevyužili. Rovnako pokladal za potrebné uviesť, že správny orgán nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania, pričom rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje samotný správny orgán. Nakoľko apelačný princíp v odvolacom konaní smeruje k náprave nedostatkov prvostupňového rozhodnutia, podľa názoru správneho súdu, žalovaný postupoval v súlade s kompetenciami ustanovenými zákonom a v spojení so zásadou hospodárnosti, keď odstránil vady prvostupňového rozhodnutia v súčinnosti so stavebníkmi. Odvolací stavebný orgán tak s náležitou odbornou starostlivosťou vyhodnotil predložený hydrogeologický posudok, ktorým stavebníci vyvrátili pochybnosti žalobcu, ktorý v závere konštatuje, „že navrhovaný systém odvedenia zrážkových vôd garantuje zabezpečenie spoľahlivej infiltrácie zrážkových vôd, kde sa prakticky celý objem zrážky dostane do nenasýtenej zóny horninového prostredia a postupne vsakuje.“

9. Za nedôvodnú považoval aj námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu nedostatočného odôvodnenia, nakoľko právne posúdenie veci musí obsahovať konkrétny odkaz na príslušný právny predpis, z ktorého správny orgán vo výrokovvej časti rozhodnutia vychádzal, a z ktorého vyvodzuje svoje právne posúdenie. V tejto súvislosti správny súd vyslovil, že preskúmané rozhodnutie obsahuje náležitý popis zisteného skutkového stavu, vrátane dôkazov, pričom jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkové otázky súvisiace s predmetom správneho konania. Žalovaný jasne a nezameniteľne vo výrokovvej časti svojho rozhodnutia uviedol, ktoré časti, a v akom rozsahu výroku prvostupňového rozhodnutia zmenil, keď citoval pôvodný text výroku prvostupňového rozhodnutia a následne uviedol text zmeny výroku svojho rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia žalovaný uviedol v logických súvislostiach, v dôsledku čoho (na základe odvolania podaného žalobcom), a na základe akej právnej úpravy (citovanie príslušných právnych predpisov stavebný zákon, správny poriadok) a skutkových zistení (doplnením dokazovania o hydrogeologický posudok a odborné stanovisko k odvolaniu žalobcu) zmenil prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal aj s relevantnými odvolacími námietkami žalobcu. K tejto námietke správny súd taktiež poznamenal, že žalobca predmetnú námietku vzniesol len všeobecne, s konštatáciou z právnej teórie, bez označenia jednotlivých častí odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, ktoré sa podľa názoru žalobcu javia byť nezrozumiteľné, nepreskúmateľné, resp. nelogické. Dodal, že skutočnosť, že žalobca sa s dôvodmi, na ktorých založil žalovaný svoje rozhodnutie nestotožnil, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti rozhodnutia.

10. Rovnako aj námietku žalobcu o nedostatočne zistenom skutkovom stave, keď podľa žalobcu prvostupňový správny orgán nezohľadnil námietku, aby prípojka dažďovej kanalizácie bola riešená akumuláciou zrážkových vôd, a dažďová voda bola zachytávaná a odvádzaná do nádrže, ako aj, že stavebný úrad povolil stavbu so vsakovacími blokmi bez predchádzajúceho preskúmania podložia - hydrogeologického prieskumu, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že predmetná námietka sa týka prvostupňového rozhodnutia stavebného úradu, a keďže žalovaný ako odvolací orgán túto námietku vyriešil odborným hydrogeologickým posudkom predloženým stavebníkmi, ktorý vo svojom závere konštatuje, „... že navrhovaný systém odvedenia zrážkových vôd garantuje zabezpečenie spoľahlivej infiltrácie zrážkových vôd, kde sa prakticky celý objem zrážky dostane do nenasýtenej zóny horninového prostredia a postupne vsakuje.“, mal za to, že žalovaný jednoducho vyvrátil pochybnosti žalobcu, a taktiež na druhej strane z uvedeného vyvodil, že ak žalobca generuje potenciálnu hrozbu, túto musí preukázať iným odborným posudkom a ten predložiť stavebnému orgánu, ktorý následne prijme záverečné stanovisko s vyhodnotením a odôvodnením, na základe ktorého stanoviska rozhodol a prečo. Doplnil, že v akomkoľvek konaní, účastník konania svoje

tvrdenie musí preukázať. Ak ide o posúdenie odbornej otázky, túto musí účastník preukázať odborným posudkom alebo stanoviskom. Z administratívneho spisu mal za preukázané, že stavebníci predložili stavebnému úradu, vo veci odvádzania/vypúšťania dažďových vôd zo striech a spevnených plôch do vsaku, hydrogeologický posudok, ako aj odborné stanovisko k odvolaniu žalobcu, avšak žalobca svoju potenciálnu hrozbu žiadnym relevantným dôkazom ani len neosvedčil.

11. Ďalej uviedol, že v tejto súvislosti stavebníci po podaní odvolania žalobcu, predložili aj prepracovaný výkres č. 01 - koordinačná situácia 02/2017 v mierke 1:200 a prepracovanú správu: B - súhrnná technická správa 02/2017. Po odstránení nedostatkov prvostupňového konania, po posúdení opodstatnenosti námietok účastníkov konania uplatnených v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolacom konaní, a po zvážení všetkých skutočností a podaných námietok, žalovaný dospel k záveru, že prvostupňové rozhodnutie je potrebné zmeniť v časti výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia vrátane nahradenia časti projektovej dokumentácie a doplnením grafickej prílohy s tým, že ostatné časti prvostupňového rozhodnutia ponechal nezmenené. Podľa názoru správneho súdu žalovaný svoje rozhodnutie založil na riadne zistenom skutkovom stave a vec po právnej stránke správne vyhodnotil a aplikoval príslušné ustanovenia stavebného zákona. Pri súdnom prieskume predmetnej zmeny prvostupňového rozhodnutia, správny súd nezistil, ani že by sa žalovaný pri svojom rozhodovaní odchýlil od relevantných zákonných ustanovení citovaných v rozhodnutí.

12. Rovnako tak neprihliadol ani na námietku žalobcu, ktorou namietal, že stavebný úrad sa nezaoberal odvádzaním dažďových/zrážkových vôd počas výstavby, aby vo zvýšenej miere neodtekali na pozemky žalobcu. V súvislosti s predmetnou námietkou poukázal na prvostupňové rozhodnutie, v ktorom v bode 13. stavebný úrad uložil stavebníkom povinnosť, že „stavebník je povinný dbať na to, aby pri realizácii stavby neboli spôsobené škody na cudzích nehnuteľnostiach a majetku. V prípade, že dôjde k spôsobeniu škôd na cudzích nehnuteľnostiach, je stavebník povinný ich na vlastné náklady odstrániť.“, pričom druhostupňové rozhodnutie v poslednom odseku výrokovej časti rozhodnutia konštatuje, že toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou prvostupňového rozhodnutia, ktorého ostatné časti ostávajú nezmenené a v platnosti. Z uvedeného potom vyvodil, že ak prvostupňové rozhodnutie v bode 13. nebolo druhostupňovým rozhodnutím zmenené, otázka predmetnej námietky bola stavebným úradom vyriešená už prvostupňovým rozhodnutím.

13. Ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalobcu, ktorou namietal nezabezpečenie dostatočných podkladov pre posúdenie vplyvu stavby studne, ktorú stavebný úrad povolil v blízkosti pozemku žalobcu. Prisvedčil účastníkom 1. a 2., ktorí poukázali na § 42 ods. 5 stavebného zákona, a to vo vzťahu k námietkam žalobcu, uplatneným v podaní zo dňa 16. októbra 2017, ktoré sa týkali iba vsakovacích blokov, pričom žalobca ako účastník stavebného konania bol poučený, že na námietky, ktoré nebudú uplatnené v stanovenej lehote sa nebude prihliadať. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že žalobca námietku posúdenia vplyvu studne na hladinu podzemnej vody na pozemkoch žalobcu v prvostupňovom stavebnom konaní neuviedol. O možnosti podať námietku podľa § 42 ods. 5 stavebného zákona žalobca bol poučený a predmetnú námietku podal až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Na tomto mieste správny súd považoval za potrebné zdôrazniť, že v stavebnom konaní platí koncentračná zásada, ktorá znamená, že po termíne určenom stavebným úradom, sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné (napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Sžp/20/2013 zo 17. septembra 2014).

14. Správny súd dal do pozornosti aj zásadu platnú už v rímskom práve „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. „práva patria len bdelym“, podľa ktorej práva patria len pozorným, ostražitým, opatrným, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. Preto správny súd s poukazom na koncentračnú zásadu, sa s námietkou, ktorú žalobca neuplatnil v prvostupňovom konaní bez zavinenia stavebného úradu, nezaoberal. V tejto súvislosti správny súd poznamenal, že ďalší účastníci ako

stavebníci, iniciovali vybudovanie dočasnej vodovodnej prípojky, ktorá je už ako celok dokončená, preto využívanie studne bude minimálne (polievanie) alebo žiadne.

15. Nemohol prisvedčiť ani správnosti námietky žalobcu, že zo stavebného povolenia nie je zrejmé, ako je vyriešené odvedenie dažďových/zrážkových vôd z hornej časti pozemku stavebníka pri terajšej panelovej ceste, kým nebude vybudovaná komunikácia C2 podľa Územného plánu zóny T., keďže existujúca panelová cesta nie je odkanalizovaná. Na tomto mieste poukázal na skutočnosť, že námietka odvádzania zrážkových vôd je vyriešená komplexne vsakovacími blokmi, ako je uvedené v projektovej dokumentácii, čo bolo odsúhlasené hydrogeologickým posudkom, ako aj odborným stanoviskom certifikovaných hydrogeológov RNDr. A. B. a Mgr. Z. B..

16. Ako nedôvodnú vyhodnotil aj námietku žalobcu, že odvolací orgán sa nezaoberal s § 58 ods. 2 stavebného zákona, týkajúceho sa preukázania vlastníckeho alebo iného práva k pozemku, keďže je rozpor vo výrokovej časti rozhodnutia a v jeho odôvodnení, kde sa ako vlastník uvádza iba A. M.. Poukázal na obsah administratívneho spisu, z ktorého je nepochybné, že stavebníci k žiadosti o stavebné povolenie priložili doklad o vlastníctve k pozemku výpisom z katastra nehnuteľností LV č. XXXX, ktorým stavebníčka A. M.K. preukázala vlastníctvo k pozemku, na ktorom má byť stavba zriadená. V danom prípade, ak je vlastníkom pozemku jeden z manželov, k žiadosti o stavebné povolenie nepotrebuje súhlas druhého manžela, lebo nejde o spoločnú vec. Splnenie uvedenej materiálnej podmienky spojeného územného a stavebného konania je nepochybné a táto skutočnosť je jednoznačná z odôvodnení oboch rozhodnutí.

17. Z dôvodu jej neopodstatnenosti neprihliadol ani na námietku žalobcu, že správne orgány dostatočne nevyhodnotili súlad s územným plánom. Pri tejto námietke správny súd opäť poukázal len na všeobecné tvrdenie žalobcu, ktorý až v doplnení žaloby zo dňa 09. októbra 2019 uviedol, že odvolací orgán postupoval v hrubom rozpore s návrhom Územného plánu T., v ktorom je výslovne uvedené, že pre riešenie odvodu dažďových vôd musí byť na pozemku stavebníka hydrogeologický prieskum. Dal do pozornosti, že ide o generovanie novej námietky, ktorá nemá oporu v skutkovom stave v tom, že návrh Územného plánu zóny T., na ktorý sa žalobca odvoláva, nebol ku dňu podania žiadosti o spojené územné a stavebné povolenie, ani ku dňu vydania napadnutých rozhodnutí schválený a preto nie je právne záväzný.

18. Ohľadom chyby v bode 20 prvostupňového rozhodnutia, v ktorom podľa názoru žalobcu malo byť správne uvedené, že stavba bude dokončená do 2 rokov od začatia, nie od právoplatnosti rozhodnutia, bol správny súd názoru, že táto námietka je právne irelevantná. Z bodu 2. výroku prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že so stavebnými prácami na stavbe možno začať až po nadobudnutí právoplatnosti stavebného povolenia a stavebné povolenie stráca platnosť, ak stavba nebude začatá do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti; v zmysle bodu 3. výroku rozhodnutia, stavebník je povinný podľa § 66 ods. 2 písm. h/ stavebného zákona oznámiť stavebnému úradu začatie stavebných prác a v zmysle bodu 20. výroku rozhodnutia, stavba bude dokončená do 2 rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, a v prípade, že termín nebude môcť byť dodržaný, stavebník je povinný požiadať stavebný úrad o predĺženie termínu. Z kontextu citovaných bodov výroku prvostupňového rozhodnutia podľa názoru správneho súdu nepochybne vyplýva, že ide o zrejmu nesprávnosť, ktorá nemá vplyv na zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

19. Aj pri námietke žalobcu, že správne orgány neobjasnili a nezaoberali sa dôvodmi tak, ako namietať počas celého konania na prvostupňovom a druhostupňovom správnom orgáne, čím došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, správny súd dospel k záveru, že je neopodstatnená. Opätovne konštatoval, že žalobca uviedol len všeobecné a nekonkrétne tvrdenie bez prepojenia skutkových dôvodov s konkrétnym odôvodnením napadnutých rozhodnutí. Napriek uvedenému, podľa názoru správneho súdu s poukazom na obsah administratívneho spisu možno konštatovať, že postupom správneho orgánu nedošlo k popretiu zásady aktívnej súčinnosti účastníkov konania, ktorá predstavuje jednu zo základných zásad správneho konania. Z administratívneho spisu nevyplýva, že by správny orgán v správnom konaní nevytvoril optimálne podmienky na uplatnenie práv žalobcu, keď žalobca ako účastník konania bol informovaný o

stavebnom konaní, mal možnosť nahliadať do administratívneho spisu, robiť si výpisy, vyhotoviť fotokópie dokladov a oboznámiť sa s podkladmi pre rozhodnutie.

20. Taktiež poznamenal, že stavebný úrad v konaniach podľa stavebného zákona rozhoduje prioritne na základe stanovísk dotknutých orgánov s tým, že s odkazom na § 140b ods. 1 stavebného zákona, je obsah záväzných stanovísk pre správny orgán záväzný, pričom pod záväzným stanoviskom sa na účely stavebných konaní rozumie stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Relevantným podkladom vo veci vydania stavebného povolenia na vyššie uvedenú stavbu, o ktorý sa stavebný úrad opieral pri svojom rozhodovaní, boli stanoviská a odborné vyjadrenia dotknutých orgánov štátnej správy, ktoré zaujali k povoleniu predmetnej stavby súhlasné stanoviská, resp. súhlasné stanoviská za dodržania nimi stanovených podmienok, ktoré sú zárukou najmä ochrany zdravia ľudí a zdravých životných podmienok. V prípade stanovených podmienok, ktoré vyplynuli zo záväzných stanovísk, boli tieto žalovaným, ako aj prvostupňovým stavebným úradom uvedené vo výroku rozhodnutia, ako záväzné podmienky pre uskutočnenie predmetnej stavby a ich splnenie bude príslušný správny orgán skúmať v kolaudačnom konaní.

21. Ďalej uviedol, že v rámci odôvodnenia sa správny súd nezaoberal všetkými námietkami s odkazom na princíp, že súd nemusí dávať odpoveď na všetky otázky nastolené žalobcom v žalobe, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.

22. Taktiež dal do pozornosti, že v skutkovo obdobnej veci, v ktorej sa žalobca tiež domáhal zrušenia rozhodnutia stavebného úradu, ktorým bola povolená stavba rodinného domu, prípojky NN, žumpy a spevnených plôch s oplotením pozemku, pre stavebníkov D. a A. M., ktorý je susedný pozemok k pozemku, ku ktorému sa vedie predmetné súdne konanie, bolo vo veci vydané rozhodnutie Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 1S/115/2018 dňa 12. septembra 2019, ktorým správny súd žalobu zamietol.

23. Zároveň správny súd upriamil pozornosť aj na skutočnosť, že v priebehu súdneho konania došlo k zmene vlastníka pozemku, na ktorom má byť zriadená stavba, ku ktorej sa viaže preskúmané rozhodnutie stavebného úradu tak, že registráciou kúpnej zmluvy dňa 05. augusta 2019 sú vlastníkami pozemku pribratí účastníci v 3. a 4. rade, ktorí v zmysle stanoviska stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Lamač pod č. 2020/745-6629/OUKSP/De zo dňa 11. novembra 2020, podali na stavebný úrad žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu „Q. M., L. H. E.-T., C.-F.Č.“ na pozemku C-KN par. č. XXXX/XXX k.ú. F. a neplánujú začať s výstavbou rodinného domu podľa pôvodného stavebného povolenia z roku 2017, vydanom na základe žiadosti pôvodných stavebníkov D. a A. M..

24. O trovách konania správny súd rozhodol tak, že úspešnému žalovanému právo na náhradu trov konania podľa § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP nepriznal, nakoľko tomuto žiadne dôvodne vynaložené trovy konania nevznikli, ani si žiadne neuplatnil (ide o orgán štátnej správy). Rovnako tak účastníkom konania 3. a 4. právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže týmto žiadne trovy nevznikli. Napokon účastníkom 1. a 2. v zmysle § 168 v spojení s § 175 ods. 1 SSP priznal úplnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalobcovi, ktoré vznikli v súvislosti s plnením povinností, ktoré im správny súd uložil.

II.

25. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

26. Namietal, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), a tiež, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP).

27. Žalobca namietal priznanie úplnej náhrady trov konania účastníkom 1. a 2., majúc za to, že správny súd týmto účastníkom nemal priznať náhradu trov konania vôbec.

28. Podľa názoru žalobcu mu žalovaný zmenou prvostupňového rozhodnutia odňal možnosť odvolať sa proti novému vyhodnoteniu dôkazov. Uviedol, že z obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný len vylepšil, príp. upravil výroky prvostupňového rozhodnutia, ktoré považoval za chybné, nesprávne, neúplné a týkajúce sa stavby - studne, takýto postup má povahu odstraňovania vád vo výrokovej časti správneho rozhodnutia a nie je zmenou správneho rozhodnutia, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/219/2010. Žalobca ďalej uviedol cit. „V danom prípade nešlo o preskúmanie rozhodnutia, ale o nové rozhodnutie v inej veci, v dôsledku ktorej skutočnosti odvolací stavebný orgán vlastne vydal prvostupňové rozhodnutie, per saltum, a žalobkyni tým odňal možnosť podať odvolanie“.

29. Žalobca taktiež namietal, že nebol žiadnym stavebným orgánom oboznámený s výkresom, na ktorom mala byť okótovaná studňa spolu s retenčnou nádržou a vsakovacími blokmi.

30. Rovnako tak žalobca namietal závery hydrogeologického posudku a odborného stanoviska, doložené stavebníkom v priebehu odvolacieho konania. Argumentoval, že hydrogeologické posudky mali byť zhotovené za účelom splnenia povinností stavebníka uvedených vo vodnom zákone a vhodné hydrogeologické pomery skúmané neboli. Ďalej namietal riešenie prípojky dažďovej kanalizácie akumuláciou zrážkových vôd a uviedol, že záver posudku nerieši, či bude dochádzať k zatekaniu a podmáčaniu jeho pozemku. Podľa žalobcu otázka cit. „hrozby znehodnotenia pozemku žalobkyňou v dôsledku povoľovanej stavby je otázkou odbornou“ a stavebný orgán mal zabezpečiť odborné stanovisko aj vo forme znaleckého posudku na svoje náklady.

31. Zároveň tvrdil, že postupom správneho súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Konštatoval, že správny súd sa s jeho konkrétnymi a vecne formulovanými námietkami s rozhodujúcim významom pre rozhodnutie nevysporiadal riadnym spôsobom a nevyjadril sa ku všetkým jeho námietkam, resp. sa vyjadril nedostatočne, zmätočne, vágne, v rozpore so skutočným obsahom námietok a administratívnym spisom a v rozpore so zásadami logiky.

32. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, alternatívne zmeniť rozsudok krajského súdu, zrušiť preskúmané rozhodnutie a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

33. Žalobca v konaní pred kasačným súdom doručil dňa 09. februára 2021 listinu označenú ako „Odvádzanie dažďových vôd v oblasti T., k.ú. F. - vyjadrenie k žiadosti zo dňa 17.2.2020“.

III.

34. Žalovaný sa k obsahu kasačnej sťažnosti písomne nevyjadril.

IV.

35. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

36. Podľa § 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021.

37. Podľa § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

38. Z dôvodovej správy k zákonu č. 423/2020 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva, ktorý v článku XX novelizoval aj zákon č. 757/2004 Z.z. vyplýva, že zákonodarca vo vyššie citovanom odseku 2 upravil prechod výkonu súdnictva z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd, a teda najvyšší správny súd prebral z najvyššieho súdu všetky „živé“ veci v agende správneho súdnictva, ktoré aj dokončí.

39. Predmetom kasačného konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava-Lamač zo dňa 15. decembra 2017, keď odvolací orgán zistil, že stavebný úrad vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia a v odôvodnení neuviedol identické vyhodnotenie vznesenej námietky, námietku neuviedol v plnom znení tak, ako bola vznesená (námietka vznesená v predmetnom konaní smerovala výlučne proti stavebnému objektu SO102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky) a taktiež sa nestotožnil s určením podmienky č. 23, ktorou určil stavebníkovi povinnosť predložiť hydrogeologický prieskum stavebnému úradu pred kolaudáciou stavby. Po doplnení spisového materiálu v priebehu odvolacieho konania o Hydrogeologický posudok a Odborné stanovisko k odvolaniu žalobcu, o prepracovaný výkres č. 01-koordinačná situácia 02/2017 v mierke 1 : 200 a o prepracovanú správu: B. Súhrnná technická správa 02/2017 došiel k záveru, že prvostupňové napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť v časti výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia, vrátane nahradenia časti projektovej dokumentácie, prepracovanými dokladmi a doplnením grafickej prílohy rozhodnutia s tým, že ostatné časti prvostupňového rozhodnutia boli ponechané nezmenené a v platnosti. Čo sa týka stavebného objektu SO 103, rozhodol o umiestnení stavby SO 103-1 Studňa podľa § 37, 39 a 39a stavebného zákona v spojení s § 4 vyhlášky č 453/2000 Z.z., pričom povolenie uvedeného stavebného objektu stavby nie je predmetom prvostupňového rozhodnutia, nakoľko povolenie je v kompetencii špeciálneho stavebného úradu. Žalovaný v odôvodnení okrem iného konštatoval, že pri uvedených odstupových vzdialenostiach predmetnej novostavby rodinného domu (vrátane studne a vsakovacích blokov), pričom studňa je vzdialená od nehnuteľnosti odvolateľa min. 3 m a odstupová vzdialenosť vsakovacích bokov je od jeho nehnuteľnosti min. 9,100 m, negatívny vplyv v dôsledku daného umiestnenia stavby na užívanie susednej nehnuteľnosti odvolateľa nebol ničím podložený, napr. oponentským posudkom spracovaným oprávnenou osobou. Poukázal pritom na doplnené podklady, a to Hydrogeologický posudok z apríla 2018 spracovaný RNDr. A. B. a Odborné stanovisko z apríla 2018 vypracované hydrogeológom Mgr. Z. B., pričom Hydrogeologický posudok vychádzal ako z podkladov, okrem iného aj z podrobného inžiniersko-geologického prieskumu - Bratislava Lamač RNDr. Z. Š. z 12/2017 a výsledkov starších prieskumných prác uskutočnených v predmetnej oblasti z archívu Geologickej služby SR - Geofond a vodohospodárskej mapy, atlasu chemizmu podzemných vôd. Navrhovaný systém odvodňovania zrážkových vôd pre posudzovaný rodinný dom garantuje zabezpečenie spoľahlivej infiltrácie zrážkových vôd, kde sa prakticky celý objem zrážky dostane do nenasýtenej zóny horninového prostredia a postupne vsakuje. Na základe toho bola upravená časť projektovej dokumentácie (B. Súhrnná technická správa - časť dažďová kanalizácia a výkres - koordinačná situácia č. 01), pričom k navrhovanej zmene vydal orgán štátnej vodnej správy kladné stanovisko zo dňa 05. marca 2018 s podmienkami, ktoré odvolací orgán zahrnul do podmienok výroku rozhodnutia č. 24.

40. Podľa § 39a ods. 1 stavebného zákona v znení účinnom ku dňu právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia žalovaného (03. júla 2018) rozhodnutím o umiestnení stavby sa určuje stavebný pozemok, umiestňuje sa stavba na ňom, určujú sa podmienky na umiestnenie stavby, určujú sa požiadavky na obsah projektovej dokumentácie a čas platnosti rozhodnutia. Umiestnenie stavby sa vyznačí v grafickej prílohe územného rozhodnutia.

41. Podľa § 39a ods. 4 stavebného zákona stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

42. Podľa § 66 ods. 1 stavebného zákona v stavebnom povolení určí stavebný úrad záväzné podmienky uskutočnenia a užívania stavby a rozhodne o námietkach účastníkov konania. Stavebný úrad zabezpečí určenými podmienkami najmä ochranu záujmov spoločnosti pri výstavbe a pri užívaní stavby, komplexnosť stavby, dodržanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu, prípadne ich predpisov a technických noriem a dodržanie požiadaviek určených dotknutými orgánmi, predovšetkým vylúčenie alebo obmedzenie negatívnych účinkov stavby a jej užívania na životné prostredie. Podľa § 66 ods. 3 citovaného zákona záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí

a/ umiestnenie stavby na pozemku v prípadoch spojeného konania o umiestnení stavby so stavebným konaním,

b/ ochrana verejných záujmov, predovšetkým zdravia ľudí a životného prostredia,

c/ dodržanie príslušných technických predpisov, prístup a užívanie stavby osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie,

d/ lehotu na dokončenie stavby,

e/ plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete,

f/ stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba, ak sa stavba uskutočňuje svojpomocou,

g/ použitie vhodných stavebných výrobkov,

h/ povinnosť oznámiť začatie stavby.

43. Podľa § 140 stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

44. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku v znení účinnom ku dňu 03. júla 2018 správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

45. Podľa § 34 ods. 3 správneho poriadku účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe.

46. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

47. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

48. Po preskúmaní veci a po vyhodnotení kasačných námietok vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd konštatuje, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd považuje právne posúdenie v preskúmvanej veci v merite vecí krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Kasačný súd, vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci, zameral svoju pozornosť predovšetkým na to, či krajský súd správne a v súlade so zákonom posúdil námietky žalobcu vznesené v žalobe a teda, či správne posúdil zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia žalovaného a s ním spojeného prvoinštančného správneho rozhodnutia.

49. V danej veci pristúpil žalovaný k zmene prvostupňového rozhodnutia o povolení stavby rodinného domu účastníkov 1. a 2. v spojenom územnom a stavebnom konaní najmä z dôvodu, že vyhodnotil odvolanie podané žalobcom a z toho dôvodu doplnil dokazovanie v odvolacom konaní, vrátane miestneho zisťovania. Na základe odvolacej námietky vyžiadal od stavebníkov ďalšie podklady, ktoré by preukázali alebo naopak vylúčili povolenie stavebného objektu SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky tak, ako bol povolený prvostupňovým orgánom, a voči ktorému

žalobca brojil. Vzhľadom na upravenú časť projektovej dokumentácie B. Súhrnná technická správa - časť dažďová kanalizácia a výkres - koordináčna situácia č. 01 a predloženie nových dôkazov (Hydrogeologický posudok a odborné stanovisko vypracované hydrogeológom) odvolací orgán zistil, že je potrebné zmeniť prvostupňové rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výroku preskúmaného rozhodnutia žalovaného a vo vzťahu k tomu opätovne posúdiť opodstatnenosť námietok žalobcu uplatnených v prvostupňovom konaní a v odvolacom konaní. Kasačný súd má za to, že žalovaný vyhodnotil dokazovanie doplnené na odvolacom orgáne objektívne, logicky a zaoberal sa všetkými podkladmi, čoho vyústením bola zmena prvostupňového rozhodnutia. Okrem toho (aj bez toho, aby žalobca v koncentračnej lehote namietal umiestnenie a povolenie stavebného objektu SO 103 - studňa) ex offo zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že vydal len rozhodnutie o umiestnení stavby SO 103-1 studňa, pričom povolenie uvedeného stavebného objektu nie je predmetom preskúmaného rozhodnutia. Aj s týmto právnym názorom sa kasačný súd stotožnil vzhľadom na to, že povolenie vodnej stavby, ktorou studňa nepochybne je, je v kompetencii špeciálneho stavebného úradu (§ 26 ods. 3 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách).

50. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal najmä povolenie stavebného objektu SO 102 Prípojka dažďovej kanalizácie - vsakovacie bloky. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom správneho súdu, že námietky žalobcu uvedené v správnej žalobe, namietajúce povolenie stavebného objektu SO 102 bez predchádzajúceho preskúmania podložia, teda hydrogeologického prieskumu vyhotoveného pred spracovaním projektovej dokumentácie, sa týkajú výslovne prvostupňového rozhodnutia, ktoré týmto spôsobom riešilo povolenie prípojky dažďovej kanalizácie. Avšak preskúmané rozhodnutie žalovaného totožné odvolacie námietky riadne prejednálo, vo vzťahu k nim doplnilo dokazovanie a aj projektovú dokumentáciu tak, aby odôvodneným námietkam žalobcu bolo vyhovené. Práve z toho dôvodu bola projektová dokumentácia doplnená v časti dažďová kanalizácia o pridanie retenčnej nádrže pred vsakovací tunel a zároveň sa vsakovací tunel posunul ďalej od pozemku odvolateľa. V záujme odborného posúdenia žalobcom namietaných skutočností ohľadne hydrogeologického prieskumu žalovaný doplnil dokazovanie o vyhodnotenie Hydrogeologického posudku z apríla 2018 a odborného stanoviska taktiež z apríla 2018. Zároveň z dôvodu predchádzania možných sporov boli doplnené presné odstupové vzdialenosti vsakovacích blokov a studne od susednej nehnuteľnosti s ich zakreslením do výkresu č. 01 - koordináčna situácia 02/2017 v mierke 1 : 200. Pokiaľ z odborných posudkov vyplývalo kladné stanovisko k umiestneniu a povoleniu stavebného objektu SO 102 pre posudzovaný rodinný dom, pri uvedených odstupových vzdialenostiach studne a vsakovacích blokov od pozemkov žalobcu, nebol dôvod konštatovať žiadny negatívny vplyv na jej nehnuteľnosti v dôsledku daného umiestnenia stavieb. Z uvedených dôvodov kasačný súd považoval kasačné námietky žalobcu, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec, za nedôvodné.

51. Rovnako nedôvodná je aj námietka týkajúca sa priznania náhrady trov konania účastníkom 1. a 2. Samotný rozsah náhrady trov je uvedený priamo v § 169 SSP. Tento rozsah je vo všeobecnosti upravený ako právo na náhradu tých trov, ktoré ďalším účastníkom vznikli v súvislosti s plnením povinností, ako im správny súd uložil. Týmto spôsobom náhradu trov koncipoval aj krajský súd, ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku. Pokiaľ uviedol, že im takto priznáva plnú náhradu trov, z uvedeného vyplýva, že sa jedná o všetky trovy, ktoré vznikli účastníkom 1. a 2. v súvislosti s plnením povinností, ktoré im správny súd uložil, čo je v súlade s citovaným ustanovením § 169 SSP.

52. Čo sa týka sťažnostných námietok týkajúcich sa stavebného objektu SO 103-1 studňa:

53. V prvom rade je potrebné stotožniť sa s názorom krajského súdu, že v koncentračnej lehote pred prvostupňovým správnym orgánom žalobca žiadne námietky vo vzťahu k tomuto objektu neprodukoval; pritom v stavebnom a územnom konaní platí koncentračná zásada, čo znamená, že po termíne určenom stavebným úradom sa na pripomienky a námietky účastníkov konania neprihliada a stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sa nevyjadrili, sa považujú za kladné, stavebný úrad však musí zainteresované subjekty na túto skutočnosť písomne upozorniť a jednoznačne určiť lehotu na uplatnenie ich pripomienok a námietok (rovnako napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžp/1/2011 zo dňa 20. júla 2011). Žalobca bol riadne vo výzve na vyjadrenie v

koncentračnej lehote stavebným úradom poučený, a preto bolo možné v ďalšom priebehu stavebného konania prihlíadať len na námietky namietané v koncentračnej lehote. Žalobca neuviedol žiadne námietky vo vzťahu k stavebnému objektu 103 studňa. Pokiaľ žalovaný zmenil pôvodné povolenie rozhodnutie tak, že rozhodol len o umiestnení tejto vodnej stavby (vypustil povolenie studne) pri zachovaní všetkých podmienok umiestnenia studne uvedených v stavebnom povolení, žalobca mal právo v správnej žalobe namietat' len tento výrok, avšak nie samotné umiestnenie tohto stavebného objektu. Pokiaľ teda žalobca v správnej žalobe namietal umiestnenie studne v blízkosti pozemku žalobcu, zníženie hladiny podzemnej vody a obdobné námietky, tieto správne vyhodnotil správny súd ako nedôvodné. Pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že žalovaný rozhodol o umiestnení studne, hoci stavebný úrad o tom v prvostupňovom rozhodnutí nerozhodol, táto námietka je v úplnom rozpore s prvostupňovým rozhodnutím, keď z neho vyplýva, že sa jednalo o spojené územné a stavebné konanie, ktorého predmetom bol stavebný objekt 103 Prípojka vody - Studňa.

54. Nedôvodná je aj námietka procesného charakteru, že žalovaný vylepšil, resp. upravil výroky rozhodnutia stavebného úradu, ktoré považoval za chybné, čo nie je zmenou správneho rozhodnutia. Takýto právny názor je v rozpore s § 59 správneho poriadku. V správnom konaní sa uplatňuje tzv. apelačný princíp, ktorý umožňuje, že orgán, ktorý rozhoduje o odvolaní, môže sám napraviť rozhodnutie a sám môže rozhodnúť vo veci samej. Pritom sa môže odchýliť od skutkového stavu zisteného prvostupňovým orgánom. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že odvolacie konanie je práve na naprávanie určitých pochybení správnych orgánov prvého stupňa, či už pri zisťovaní skutkového stavu alebo pri právnom posúdení veci. Odvolací orgán pritom nie je v žiadnom smere viazaný závermi prvostupňového orgánu. Samostatne hodnotí vec zo skutkovej a právnej stránky. Odvolací orgán môže rozhodnúť aj v neprospech odvolateľa. V danom prípade teda žalovaný nepochybil, keď doplnil skutkový stav veci a zmenil prvostupňové rozhodnutie v konkrétnych častiach tak, že tieto časti zrušil a nahradil ich vlastným rozhodnutím. Poukaz na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/219/2010 nie je prilievavý na danú situáciu, pretože v tam prejednávanvej veci žalovaný upravil svojím rozhodnutím text prvostupňového správneho rozhodnutia tým, že vo výroku rozhodnutia v predmetnej veci zmenil podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku prvostupňové rozhodnutie tak, že „príslušnú časť výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa nahradil textom iného znenia“, teda ako odvolací orgán konal v mene prvostupňového správneho orgánu. V tu preskúmvanej veci však odvolací orgán zmenil vlastným rozhodnutím rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

55. Čo sa týka námietky, že žalobca nebol oboznámený s výkresom, na ktorom mala byť okótovaná studňa spolu s retenčnou nádržou a vsakovacími blokmi, námietka je taktiež v rozpore s administratívnym spisom, keď priamo v zázname z nahliadnutia do spisového materiálu zo dňa 24. mája 2018 je uvedené, že súčasťou spisu bol aj výkres - okótovaná koordinačná situácia - vyhotovený po odvolaní žalobcu, čo potvrdila zástupkyňa žalobcu G. Š., ktorá si súčasne vyhotovila fotokópie spisu do mobilného telefónu.

56. Kasačný súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že hydrogeologické posudky boli zhotovené za iným účelom, a to za účelom splnenia povinností stavebníka uvedených vo vodnom zákone. Hydrogeologický posudok aj odborné vyjadrenie si vyžiadal žalovaný v stavebnom konaní, a nie špeciálny stavebný úrad v konaní o povolení vodnej stavby. Predmetom posúdenia bola charakteristika hydrogeologických pomerov v mieste pripravovanej zástavby domu, ako aj posúdenie infiltrácie splaškových vôd zo stiech a spevnených plôch do vsaku. Predmetom hodnotenia teda nebolo len hodnotenie prípadného vplyvu vsakovania dažďových vôd na kvalitu podzemných vôd, ale aj posúdenie možnosti likvidácie dažďových vôd zo strechy rodinného domu infiltráciou do horninového prostredia pomocou navrhovaného vsakovacieho systému s retenčnou nádržou. V Hydrogeologickom posudku RNDr. A. B. je jednoznačne uvedené posúdenie technického riešenia vsaku, a to tak, že dažďová voda zo strechy a domu spevnených plôch bude vedená do 5m³ retenčnej nádrže s prepadom, ktorý bude pokračovať v samostatných podpovrchových plošných vsakovacích blokoch, ktoré budú umiestnené na pozemku investora. Vsak dažďových vôd treba orientovať na polohu zvetraného plášťa granitov - od hĺbkovej úrovni 2-3,5 m pod terénom. Vsaky na úrovni silne zvetralých granitov garantujú dostatočnú infiltračnú kapacitu jednotlivých vsakovacích objektov. Z

uvedeného vyplýva, že sa jedná o retenčnú nádrž. Podmienkou pre takýto spôsob riešenia sú vhodné hydrogeologické pomery, ktoré v danom prípade boli preukázané v Hydrogeologickom posudku, ktorý sa venoval posúdeniu danej lokality z hľadiska geomorfologického členenia, klimatických, hydrologických, geologických, hydrogeologických a inžinierskogeologických pomerov. Vychádzal tiež z podrobného inžinierskogeologického prieskumu zo dňa 04. decembra 2017 RNDr. Z. Š.. Nie je teda dôvodná námietka, že tieto pomery neboli v správnom konaní skúmané.

57. Kasačný súd dáva za pravdu žalobcovi, že táto otázka je otázkou odbornou a práve preto postupoval žalovaný správne, keď vyžiadal od stavebníkov odborné podklady na jej posúdenie. Pokiaľ žalobca tvrdil, že toto odborné posúdenie je nesprávne, takéto tvrdenie nemá žiadnu preukaznú hodnotu práve vzhľadom na odbornosť tejto otázky. Pri púhom spochybnení predložených dôkazov odborného charakteru iným účastníkom konania nie je povinnosťou správneho orgánu vždy dávať vypracovať znalecký posudok. Úloha správneho orgánu zistiť presne a úplne stav veci v zmysle § 32 ods. 1 správneho poriadku nie je bezbrehá, najmä v návrhových konaniach je potrebná aktívna súčinnosť účastníkov pri získavaní potrebných poznatkov v rozhodujúcich skutočnostiach. Túto povinnosť si navrhovatelia správneho konania - stavebníci - splnili, keď odborné vyjadrenia predložili. Ak žalobca, hoci nebol navrhovateľom v tomto stavebnom konaní, ale mal zrejmy protichodný záujem v tomto konaní ako stavebníci, produkoval určité zásadné tvrdenia v rozpore s odbornými dôkazmi, ktoré predložili navrhovatelia, avšak tieto nepreukázal, nie je potom možné vyčítať žalovanému, že vychádzal z odborných podkladov predložených do správneho konania.

58. Je tiež plne nedôvodná námietka žalobcu, že postupom správneho súdu bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Žalobca v kasačnej sťažnosti neodôvodnil, akým konkrétnym postupom správneho súdu malo byť toto jeho právo porušené. Pokiaľ žalobca namietal nedostatok odôvodnenia rozsudku krajského súdu, neuviedol, ktoré žalobné námietky neboli vyhodnotené, naopak v kasačnej sťažnosti opätovne len vo všeobecnosti uvádzal, že sudca sa s jeho veľmi konkrétnymi a vecne formulovanými námietkami nevysporiadal žiadnym spôsobom. Pokiaľ namietal, že sa nevyjadril ku všetkým námietkam žalobcu, kasačný súd konštatuje, že krajský súd sa vysporiadal so žalobnými bodmi dostatočným spôsobom, pričom v zmysle konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. vec García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21. januára 1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09. decembra 1994 týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19. apríla 1994 týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90), judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp.zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12. mája 2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23. júna 2004, III. ÚS 95/06 zo dňa 15. marca 2006), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Najvyšší správny súd nevzhladol v napadnutom rozsudku nedostatok dôvodov, pre ktorý by ho bolo potrebné zrušiť. S odôvodnením krajského súdu sa kasačný súd stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

59. Kasačný súd nedoplnil dokazovanie listinou predloženou M. Š. v konaní pred kasačným súdom dňa 09. februára 2021 nazvanou Odvádzanie dažďových vôd v oblasti T., k.ú. F. - vyjadrenie k žiadosti zo dňa 17.2.2020, keďže v zmysle § 454 SSP pre rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Pred kasačným súdom je dokazovanie v zásade vylúčené, okrem preukazovania včasnosti a prípustnosti kasačnej sťažnosti, príp. existencie kasačných dôvodov.

60. Z vyššie uvedených dôvodov, keďže kasačný súd nezistil v rozsahu uplatnených kasačných námietok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia ani napadnutého rozsudku správneho súdu, kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

61. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalovaný bol v konaní úspešný a preto má právo na náhradu trov kasačného konania. Keďže však neboli splnené podmienky na aplikáciu § 168 SSP (výnimočná situácia), kasačný súd mu náhradu trov kasačného konania nepriznal.

62. Žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP a contrario).

63. Kasačný súd nepriznal náhradu trov kasačného konania ani ďalším účastníkom 1. až 4. Títo majú voči žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi právo na náhradu trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil (§ 169 SSP). Avšak vzhľadom na to, že v kasačnom konaní žiadna takáto povinnosť nebola ďalším účastníkom uložená, súd im náhradu trov kasačného konania nepriznal.

64. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.